

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Mam wielki zaszczyt powitać polskich i węgierskich uczestników posiedzenia upamiętniającego rok 1956. Nie mogę osobiście wziąć w nim udziału, pragnę jednak Państwa przywitać.

Nic nie jest w stanie bardziej zacieśnić relacji międzyludzkich i przekształcić ich w przyjaźń, niż razem przeżyte przełomowe wydarzenia i razem prowadzone walki. W przypadku dwóch narodów wspólna historia, wspólny cel i walka zmienia przyjaźń we wspólnotę losu. Dla nas, Polaków i Węgrów, solidarność oznacza, że Wasza walka jest naszą walką, Wasz smutek naszym smutkiem, a Wasza radość jest naszą radością. Tak walczyliśmy razem w 1848 roku, tak przeżyliśmy rok 1939 i w tym samym duchu węgierska rewolucja w październiku 1956 r. niosła dalej flagę powstania poznańskiego, by na końcu na krzyk o pomoc obłązonego Budapesztu Warszawa znowu odpowiedziała: lekami, ubraniami i darami pieniężnymi.

To posiedzenie ma na celu przede wszystkim zachowanie w pamięci i przypominanie każdemu dziś żyjącemu człowiekowi o mrocznym okresie w historii, kiedy władzę sprawowała dyktatura komunistyczna, i oddanie hołdu jej ofiarom. Równocześnie trzeba także pielęgnować wspomnienie o tym, co było dobre: o przyjaźni, odwadze, honorze oraz o pomocy ratującej życie. Przyjaźń Węgier i Polski jest dziś jednym z najważniejszych filarów obrony chrześcijańskiej Europy.

Pozwólcie mi Państwo życzyć każdemu uczestnikowi posiedzenia owocnej narady i wielu sukcesów!

Viktor Orbán

premier Węgier

Budapeszt, 10 czerwca 2016 r.